

KÜRT SORUNU AYNİ ZAMANDA BİR TÜRK SORUNUDUR

Çin'deki seyahatten döndükten kısa bir zaman sonra, bir haftalığıma Türkiye'ye gittim. Siyasal gündem öyle hızlı değişiyor ki, insanın başı dönüyor. Esenyurt belediyesine ve Mardin, Batman ve Urfa Belediyelerine atanan kayyum meselesi, siyasetin en önemli konularından biridir.

Kürt sorunu, 100 yıldır, Türkiye'nin en önemli sorunlarından biri olmaya devam ediyor. Daha önceki bir videoda Kürt sorununu teorik açıdan ele almaya çalıştım. Bir başka deyişle, sorunun anlaşılması için felsefi bir zemin sundum. Ulus konusunda, İngiliz, Fransız ve Alman düşünürlerinden bazılarının görüşlerini kısaca özetledim.

Bahsettiğim videoda devletin dinsel inançtan ve milli kimlikten arındırılmasını savundum. Yani devlet ile dini ve devlet ile milli kimliği birbirinden ayrılmasını ileri sürüyorum. Türkiye için TEK ÜLKE İKİ RESMİ DİL görüşünü ortaya attım. Aslında Kürt sorununun çözümü için, önemli bir görüşü tartışmaya açtım. Ancak bazı dostlarım yeterince somut olmadığı ifade ettiler.

Bugün Kürt sorunu konusunda görüşlerime biraz daha somut bir biçim vermeye çalışacağım. Söylediklerimin doğru anlaşılması için hemen baştan görüşümü ifade etmek isterim. Milliyet sorunu, aynı zamanda bir dil sorunudur. Bu nedenle dil konusunda üç temel yaklaşımı açıklamayı gerekli görüyorum.

- 1) Gericilerin Yaklaşımı
- 2) Liberallerin Yaklaşımı
- 3) Sosyalistlerin Yaklaşımı

1) GERİCİLERİN YAKLAŞIMI:

Gericiler, genel olarak, ezilen ulusların kendi ana dilinde eğitim hakkını reddederler. AKP-Cumhuriyet ittifakı ve Türkiye'de hemen hemen tüm milliyetçi partiler, dil konusunda gericici bir konumdadırlar. *İyi Parti* ve *Zafer Partisi* gibi partiler, özünde gericici partilerdir. Kürt düşmanı olan bu partiler, Türk halkını da çürütüyorlar. Dolayısıyla Türkiye'de güçlü olan gericiliğin üstesinden gelmek, yılları alacaktır.

Ben CUMHUR İTTİFAKINI, AKP'yi ve Erdoğan'ı eleştiren biri değilim. Eleştiri dostlara yapılır. Oysa Cumhuriyet İTTİFAKI, karşı durulması, mücadele edilmesi ve siyasal olarak yenilmesi gereken gericici bir ittifaktır. Bunun böyle bilinmesini isterim.

2) LİBERALLERİN YAKLAŞIMI

Liberaller, esas olarak kendi toprakları içinde yaşayan milliyetlerin ana dil hakkını savunur; ama **ezen ulusun dilinin resmi dil olarak kabul edilmesini gerektiğini ileri sürer**. CHP'nin konumu, ara bir aşamaya tekabül etmektedir: CHP'nin dil konusunda açık ve net bir tavrı olmadığı için, sürekli bocalamaktadır. CHP, birkaç istisna dışında, Türkiye'de siyasal gündemi belirlemekten uzak bir partidir. AKP-MHP iktidarının belirlediği siyasal gündemine reaksiyon gösteren bir parti konumundadır. Daha ötesine gidemiyor. Ürkek ve korkak olan CHP yönetimi, milyonları protesto için sokağa çıkarmıyor. Bu nedenle CHP, çoğu zaman AKP-MHP rejiminin koltuk değneği olduğu görünümünü vermektedir.

3) SOSYALİSTERİN YAKLAŞIMI

Sosyalistler, ulusların ve dillerin eşitliğini savunurlar: Hiçbir ulusa ayrıcalık ve imtiyaz tanımazlar. Doğal olarak, birçok etnik gruptan ve milliyetten oluşan bir toplumda, bir milliyetin dilini resmi dil olarak belirlemeyi; o ulusa imtiyaz tanımak olarak görürler. Türkçe'nin resmi dil olmasını savunmak, bir ulusa ayrıcalık ve imtiyaz tanımak demektir ki, bu tutum; ulusların ve dilleri eşitliğini savunan sosyalist ilkeye aykırıdır.

Burada bir soru ortaya çıkıyor: Peki, insanlar birbirleriyle nasıl anlaşacaklar?

Bu sorunun muhtemel iki temel cevabı var:

Birinci cevap şöyle. Hayatın akışı, hayatın dayatması sonucu, Türkçe, resmi dil değil ama iletişim dili olarak kendini kabul ettirebilir. Ancak bunu Kürtlere zorla dayatmak, yanlış bir yoldur.

İkinci cevap gelince; evrensel bir dil, örneğin İngilizce resmi iletişim dili olarak düşünülebilir. Ancak günümüzün koşullarında bunun gerçekleşmesi çok zordur.

Yakından bakıldığında Kürt sorunu, aynı zamanda bir Türk sorunudur? Neden?

KÜRT SORUNU, AYNI ZAMANDA BİR TÜRK SORUNUDUR

Kürt sorunu, **neden** aynı zamanda bir Türk sorunudur? Bununla kastedilen nedir?

Söylediğimin anlaşılması için Kürt konusunda yayımladığım videonun altına yapılan bazı yorumları okumak isterim. Örneğin kafalarını milliyetçiliğin örümcek ağına kaptıran Türk milliyetçilerinin yazmış oldukları yorumlardan sadece ikisini okuyacağım.

TEK DEVLET

TEK MİLLET

TEK DİL.

İşine gelen kabul eder, kabul etmeyenler kendilerine başka ülkeler arasınlar.

Diğer bir yorum şöyle: *Ulan, türklükle arap örfünü ayırd edemeyen, türk= arap saçmalığının piçleri! Batının ezberlerini kendine uygulamakda adamlık vehmeden cehalet. Bi geberin gidin artık! Kendine güveni gelişmemiş sığıntılar!*

İşte benim Türk sorunu dediğim sorun bu sorun: Kürt ulusunun ve dilinin varlığın tanımayan bir ülkede aynı zamanda bir Türk Sorunu vardır. Yani Türklerin çoğunluğunun kafası demokrat değil. Ayrıca Türk milliyetçilerinin ve dincilerin çoğunluğunun dilleri ve ahlakları da bozuktur. Tartışma yürütecek bilgi ve kültüre sahip olmadıkları için, belden aşağı vuruyorlar. En geri düşünceye sığınan bu kişiler, çaresiz ve ahlaki açıdan da çürümüş olduklarını göremiyorlar. Onlara acıyorum.

Türk milliyetçisi, kendi milletine laik gördüğünü, Kürtlere laik görmüyor. Türk-Kürt kardeşir diyor; ama kardeşinin ana diline saygı göstermiyor; kardeşine üvey evlat muamelesi yapıyor.

Türkiye’de Türk Sorununun tarihsel kökleri var. 1930’lu yıllarda, Batıda yayılan ırkçılık, Türkiye’ye de sızmıştı. Örneğin o dönemin adalet bakanı Mahmut Esat Bozkurt şöyle diyordu:

“Dost, düşman, hatta dağlar bu hakikati böyle bilsinler; bu memleketin efendisi Türklerdir. Saf Türk ırkından olmayanların Türk vatanında tek bir hakları vardır: Türklere hizmetçi olma, köle olma hakkı.”

Kürtlerin bir milliyet olarak varlığını ve dillerini tanımak, Türklerin demokrat olmasını gerektirir. Kürtlerin varlığını ve ana dilde eğitim hakkını savunamadığı için; Türkiye’de sadece bir Kürt sorun değil aynı zamanda bir Türk sorunu vardır.

Türklerin çoğunluğun düşünmeyi bilmediğini sanıyorum. İslam dini ve daha sonra Türk-İslam sentezi de Türklerin düşünmesini ve kafalarının demokratlaşmasını engelleyen ideolojidir. Dolayısıyla felsefi düşüncenin yaygınlaşması önem kazanmaktadır.

Şunu belirtmek isterim. Ben, Türk’üm, Türk dilini ve bazı insani-kültürel değerlerini seviyorum. Ama Türk milliyetçisi değilim; Kürt halkının ezildiğini gören ve buna karşı duran bir Türk sosyalistiyim. Marksist bir sosyalist olarak şunu vurgulamak isterim. Ben, tüm ulusların ve dillerin eşitliğini savunan biriyim. Ulus konusunda en önemli olgulardan biri dil sorunu; her ulusun kendi anadilinde eğitim hakkını savunan biriyim.

Konuyu dağıtmadan sorun şuraya getirmek istiyorum: Kürt sorunu, öylesine önemli bir sorundur, Türkiye toplumunda aile üyeleri bile bu konuda duygusal ve düşünsel olarak bölünmüştür. Geçmişte, Kürt sorunu konusu tartışıldığı zaman, hemen hemen her ailede gerginlik yaşandığını biliyorum.

Türkiye’yi bölen ikinci konu ise Laiklik - Şeriat konusudur. Türkiye’de mahalleler, semtler bu konuda karpuz gibi ikiye bölünmüş durumda.

Bu nedenle Türk-İslam sentezi, Türkiye’yi çürüten ve çökerten bir ideoloji olarak toplumun üstüne çörekledi. Türk-İslam sentezinin SİYASAL ifadesi olan Cumhur İTTİFAKI’dır. Bu gerici ve karşı devrimci Cumhur İttifakı, siyasal ve ideolojik olarak yenilgiye uğratılıp devrilmedikçe, Türkiye halkları baskı ve zulümden kurtulamayacaktır. Türk halkı, Kürt halkı kadar, demokratik bir bilince sahip olduğunu ortaya koyabilirse, Türkiye’de Kürt sorunu gerçek anlamda çözülebilir. Aksi takdirde, Kürtleri oyalamaya çalışacaklar.

Bu açıklamalardan sonra 2 noktaya değineceğim.

- 1) Kürt Sorunu ve Öcalan'ın tutumu ve Kayyum atamaları
- 2) Kürtler ile ABD ilişkileri

1) Kürt Sorunu ve Öcalan'ın tutumu ve Kayyum atamaları

Son günlerde durup dururken hiç beklenmeyen bir şekilde, MHP genel başkanı Devlet Bahçelinin Öcalan'ı mecliste konuşmaya çağırdı. Bu konu, siyasetin gündemine oturdu.

Bana kalırsa, Cumhuriyet İttifakı, **akıl tutulmasına yakalandığı için, toplumu aptal yerine koyuyor. Ancak aptal olanlar, başkalarını aptal olarak götürürler.** Kürtlere düşman bir partinin genel başkanının böylesi bir açıklamasını ciddiye almak, aptallığın göstergesidir.

AKP, daha önce de bir akıl tutulması yaşadı. Hatırlayın bir kere. Daha önceki İstanbul belediye seçimlerinde 13 bin oy farkı olduğu için, seçimi kabul etmedi. Seçim tekrarlandı. Ama İstanbul halkı bu sefer, 800 bin oy farkla AKP'yi cezalandırdı. Eğer kısa zamanda seçim olursa, halkı aptal yerine koyan Cumhuriyet ittifakı büyük bir hezimete uğrar. Bu kesin.

Cumhuriyet İttifakı, iktidarın korumak için her çareye başvuruyor: Dört amacı var:

- 1) CHP içinde sorunlar yaratma ve CHP'yi bölmeye çalışıyor. Ankara Belediye başkanı olan Mansur Yavaş CHP'den koparmaya çalışıyor
- 2) Muhtemel Cumhurbaşkanı adayları olan İstanbul Belediye başkanı Ekrem İmamoğlu yıpratma çabalarını sürdürüyor.
- 3) CHP ile DEM partisini, yan yana olduğunu göstermeye çalışarak, CHP'nin tabanını etkileyeceğini düşünüyor.
- 4) Öcalan ile Kandil arasında gerilim yaratmaya uğraşıyor.

Bugün Kürt kentlerinde belediyelere Kayyum atama ile Öcalan'a yapılan baskı arasında ilişkiyi görmek gerekir. Bu ilişkiyi görmeyen, siyasetten hiç bir şey anlamıyor demektir.

Kürt siyasetçi Ahmet Türk, imalı bir şekilde şöyle söyledi: Bir yerlerdeki görüşmelerden istenilen sonuç alınamadı. Bu yüzden kayyum atadılar.

Ahmet Türk'ün kastettiği şu: AKP, hükümeti yetkilileri Öcalan ile görüştüler. Öcalan'dan PKK'nın silah bırakmasını ve kendini dağıtmasını istediler; ancak Öcalan bu talebi kabul etmediği için, İçişleri bakanı, Kayyum atayarak şimdi Kürtlere sopa gösteriyorlar. Anlaşılan Öcalan, içeride direniş gösteriyor.

Öcalan, aptal değil; Kandil'in kabul edemeyeceği bir istemde bulunmaz ve bulunamaz. Böylesi bir istemde bulunsan bile Kandil bunu kabul etmeyebilir. Nihayet daha önceleri Cemil Bayık, Öcalan'ın Türk devletinin elinde rehin tutulduğunu vurgulamıştı.

Öcalan'ın yazdıklarının büyük bir çoğunluğunu okuyan ve görüşlerini bilen biri olarak konuşuyorum. Öcalan'ın görüşlerini kitabımda etraflı bir şekilde inceledim. Onun bazı görüşlerini eleştiriye tabii tuttum. Bu nedenle geniş ve ayrıntılı bilgi isteyenler kitabıma başvurabilir. Sadece birkaç noktaya değinmekle yetineceğim.

Öcalan'a göre, Batı Avrupa kökenli kapitalist modern hegemonyanın en etkin biçimi ulus-devlettir. Batı Avrupa kökenli ulus-devlet düşüncesi Ortadoğu ve Türkiye halklarına felaket getirmiştir. İnançlara ve etnik kimliklere göğüs açan Anadolu gibi bir coğrafyada, klasik ulus devleti, sorunlara çözüm olamaz.

Ortadoğu'da ulus-devletler devrimlerle kurulmadılar; hegemonik sistem tarafından kurduruldular. Bu devletlerin temel amacı halklarını bu sistem adına en katı bir biçimde sömürgeleştirmektir. Ulus-devleti temel alarak Batılı hegemonik güçlere karşı haklı ve başarılı bir mücadele yürütülemeyeceğini savunan Öcalan, ulus-devlet düşüncesini reddetmektedir. Ona göre ulus-devlet "azami kâr kanunu" gereği sürekli "homojen ulus" yaratmaya eğilimlidir ve ulus-devlet, demokrasiyi inkâr eden özelliğe sahip olduğu için sonuçta faşizme götüren bir anlayışı barındırmaktadır.

Öcalan, 2000'li yılların başında strateji değiştirerek; Bağımsız Kürdistan talebinden vazgeçerek, Kürtlerin yaşadıkları ülkelerde (Türkiye, İran, Irak, Suriye), demokratikleştirme çabalarına ağırlık vermeleri gerektiğini savundu. Öcalan, Kürt sorununun ulus-devlet dışında çözümler önerdi. Bu anlamda Demokratik Konfederalizm ve Demokratik Özerklik gibi görüşler ileri sürdü.

2) Kürtler ile ABD ilişkileri

En güç ve en karmaşık sorunlardan biri, ezilen bir halk olan Kürtler ile emperyalist güç olan ABD arasındaki ilişkiler sorunudur. Bu ilişkiler konusunda kısa bir değerlendirme gereklidir, diye düşünüyorum. Ortadoğu uzmanı değilim. Bu nedenle burada yapacağım analizlerin, bütünsel gerçekliği ifade ettiğini ileri sürece kadar aptal biri değilim. Görüşlerim eleştirilene açıktır.

Görüşlerimi açıklamadan önce, Kürt halkının şanssız bir halk olduğu konuşandaki görüşümü sizlerle paylamak isterim.

Kürtler, 2 açıdan şanssız bir halk. Neden şanssız? Bunlara kısa değinmek istiyorum:

Birinci şanssızlık şu: Kürtler, tarih sahnesine en geç çıkan uluslardan biridir. Bilindiği gibi, tarihsel olarak geç kalmanın hem sorunları hem de yararları vardır. Yani Kürtler, tarih sahnesine geç çıkmanın hem rezaletini hem de faziletini yaşayan bir halk.

Rezalet ile kast ettiğim şu: Dört parçaya bölünmüş olan Kürtler, ulusal birliği bugüne kadar gerçekleştirmedikleri gibi, aralarında çelişkiler ve savaşlar yaşanmıştır.

Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra emperyalist devletler, Kürtleri dört parçaya bölmüştür. Bu parçalar ekonomik, siyasal ve kültürel açıdan farklı süreçleri yaşamıştır. Parçalar arasında siyasal ve kültürel açıdan var olan eşitsizlikler, ortak bir Kürt Ulusu bilincinin doğmasına büyük engeller çıkarmıştır. Bu olgu Irak, İran, Suriye ve Türkiye Kürtleri arasındaki farklı stratejilerin ve çelişkilerin temelini oluşturmuştur.

Bütün çabalara rağmen parçalara ayrılmış Kürtler, ortak bir tutum sergileyememişlerdir. Şimdiye kadarki çabalar, ulusal birliği yaratamamıştır. PKK ile Barzani ve Talabani hareketi arasındaki çelişkiler ve sorunlar biliniyor. Barzani ve Talabani hareketlerinin liderleri serbest dolaşırken, Öcalan'ın 25 yıldır hapiste tutulması düşündürücüdür.

Fazilet ile neyi kast ediyorum? PKK'nın lideri olan Öcalan, kendi pratiğinin sonucu olarak ulus-devletin çıkmazını gören biridir. Ortadoğu halklarının dayanışmasını temel almaktadır. Onun geliştirmiş olduğu teori, Ortadoğu'da emperyalizme karşı olan önemli stratejilerden biridir. Suriye'nin Kuzeyinde kurulan otonom rejim olan Rojava, farklı kimlikleri bir arada barışçıl olarak bir arada yaşadığı bir bölgedir. Bildiğim kadarıyla, Rojava'da Kürt, Süryani, Arap ve Türkmen delegeleri, ortak bir meclis kurarak, ortak kararlara dayanarak bölgeyi yönetmektedirler. Rojava'da Klasik ulus-devletten farklı bir durum yaşanmaktadır.

Kürtlerin ikinci şanssızlığını şöyle ifade etmek mümkün: Ezilen bir halk olan Kürtler ile halkların baş belası emperyalist güç olan ABD'nin çıkarları ÜST ÜSTE GELEREK, çakışmıştır. Bu tarihte ender görülen olgulardan biridir.

Ortadoğu'da ortaya çıkan gerici güç olan İslam Devleti İŞİD'e karşı Amerika (ABD) ile PYD-YPG arasında **taktik bir işbirliği** gündeme geldi.

Durumu şöyle izah etmeye çalışayım: Amerika'nın Ortadoğu'da Irak ve Suriye'ye müdahalesi sonucu, ortaya çıkan durumdan, siyasal boşluktan Suriyeli Kürtler yararlanmaya çalıştılar. Suriye'de 2003 yılında kurulan PYD (Demokratik Birlik Partisi) ve onun askeri kanadı olan YPG (Halk Savunma Birlikleri), önemli bir güç haline geldi.

Suriye iç savaş yaşanırken, 2012 yılında Esad rejimin ülkenin kuzeyinden aniden çekildi. Bunun üzerine Kürtler, Suriye'nin Kuzeyinde ve Doğusunda, otonom bir yeni yönetim kurdular. Kürtlerin Rojava olarak adlandırıldığı rejim, 2012 yılında Suriye İç Savaşı olayları sonucu kuruldu.

Güçlenen Suriyeli Kürtler, ABD politikaları açısından önemli bir aktör hâline geldi. Özellikle ABD, İŞİD'a karşı mücadelesinde ABD askeri yerine, bölgeyi iyi bilen Kürtlerle ortak bir işbirliğine girdi. Ortadoğu'da ortaya çıkan gerici güç olan İslam Devleti İŞİD'e karşı mücadele ABD ve Kürtler, ortak tavır sergilediler. Tabi

ABD ile Kürlerin çıkarlarının bu uyumu, taktik işbirliği büyük sorunlara gebe dir. Bu durum, Kürt hareketinin anti-empyralist yanlarını budama eğilimi taşımaktadır.

Biraz önce ifade ettiğim gibi Rojava, bölge etnik olarak çeşitlidir, bölgede esas olarak Kürtler, Süryaniler, Araplar ve Türkmenler yaşamaktadır. Rojava'nın ilginç yanı, Kürt, Süryani, Arap ve Türkmen delegelerinin ortak bir mecliste bir araya gelmesidir. Rojava, işleyen demokratik yapılanma sayesinde, dünya çapında bir ün kazandı.

ABD ile PYD-YPG arasındaki ilişkilerin nereye evrileceği konusunda kesin ve net bir şey söylemek mümkün değil; ama bazı tahmin ve öngörülerde bulunmak mümkün.

Şunu söylemek mümkün: Kürtler, ABD'nin Ortadoğu politikaları için zaman zaman işlevsel bir rol oynamıştır. Fakat ABD, ortak taktik işbirliğinden vazgeçebilir.

Durumu açıklamak için. ABD'nin Ortadoğu'daki ana hedeflerini görmek gerekir. ABD'nin hedeflerini şöyle saptamak mümkündür:

- Petrol üretiminin istikrarlı bir şekilde sürdürmek
- Siyonist İsrail devletinin güvenliğini garanti altına almak
- Ortadoğu'da güç dengesinin devamını sağlamak
- Rusya ve Çin'in Ortadoğu'da etkin olmalarını engellemek
- İran'ın sınırlandırılmak ve güçlenmesini engellemek
- “Radikal” İslamcı güçlerle mücadele etmek

ABD'de Trump'ın yeniden devlet başkanı olarak seçilmesinden sonra Ortadoğu'da özellikle ABD ile PYD-YPG arasındaki ilişkiler nasıl şekillenecek? ABD Suriye'den askerlerini çekerse nasıl bir ortaya çıkacak? Bu soruları başka bir videoda ele almam gerekiyor.